உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசாம்பாயபரப்பிரம்ஹணேநமஃ

சித்தாந்தரத்நாகரம்.

சமரசஞானதீபம்.

இஃது,

சித்தாந்தத்தலைவர்க்குத்

தொண்டுபூண்டொழுகும்

சூளை,

சோமசுந்தரநாயகரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

MADRAS,

PRINTED AT THE VITHYAVIRTHI PRESS.

31st January 1881.

Registered Copy - right.

சிவமயம்.

ஸ்ரீசிவோரக்ஷது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தரத்நாகரம்.

சமரசஞானதீபம்.

"சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளைக் ... ... *
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப் ... *
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறி புகுதவேண்டாமுத்திதருந் ... *
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்செகத்தீரே." ... *

என்றருளிச்செய்த ஸ்ரீதாயுமான சுவாமிகள் திருவாக்கால் சைவசமயமே சிறந்த சமயமெனவும், அதீதமாகியவச்சைவசமயத்தாற்பெறப்படு மகாதிப்பழம்பொருள் சிதாகாசமத்தியி லநவரததாண்டவம்புரியாநிற்கும் ஸ்ரீ நடராஜவள்ளலே யெனவும், இன்னவுண்மையைப் பயவாத பொய்ந்நிரம்பியொழுகும் புன்சமயங்களிற் புக்கு வீணே கெடவேண்டாமெனவும், பரமவீட்டைத்தருந் தெய்வ சபையாகிய வச்சிதாகாயத்தைத் தரிசித்தற்பொருட்டு இங்கேவந்து சேருங்கோளெனவு முலகத்தவரை யிதம்பேசியழைத்தபடிவெளிப்பட்டது. இதை விரித்துரைக்குங்கால் (சைவசமயமேசமயம்) என்றேகாரத் தேற்றம்படக் கூறினமையால் சைவேதரமானவுயர்ந்தமார்க்கங் கிடையாதென்பது போதரும். சைவம் என்பது சிவசம்பந்தமுடையது எனப்பொருடரலால் சிவத்தின் மேலிட்டதொரு பொருளுண்டாயினன்றே சைவத்தின்மேலிட்டதொரு சமயமு முள்ளதாகும்? சிவத்துக்குச் சமானப்பொருளும், அதிகப்பொருளுங் கிடையாவென வேதங்கள் முறையிடல் கண்டு தெளிக. சிவம் என்னுஞ்சொல் மங்கலம், சுபம், முத்தியென்பனவாதி பொருள்களைப்பயத்தலால் அதன்ஸம்பந்தமான மார்க்கம் சுபமார்க்கம், மங்கலமார்க்கம், முத்திமார்க்கம் என்றேவிளங்கும். என்னை-குறுணியென்று மதற்குப்பொருளுண்மையாற் குறுணிமார்க்க மென்றுலோவெனின், அங்ஙனமுரைத்த கூரன்கண்ணிழந்தானாகையாலதுகூடாதென்க. சைவத்தை மங்கலமார்க்கமெனவே யேனையமார்க்கங்களமங்கலமார்க்கங்களெனப்போதரும். புறமார்க்கங்களமங்கலமெனினவை கொண்டொருபயனு மின்றேவெனின், அவ்வவற்றினேற்றங்களின் படிப்பலனுண்டென்க. தேகமொன்றிலுண்டான வவயவங்களில்யாவு முபகாரத்தனவுமாவசிகமானவுமேனும் யாவுஞ் சமமரியாதையினவாகா. எல்லாஞ்சேர்ந்தே தேகமாகும். ஒன்றுகுறையினுமூனமேயாம். இவைகளாலுபகரிக்கப்பெற்ற வொருவனவ்வுபகாரமினைத்தெனவறியாமல்கண்ணேபிரதானம், வாயேபிரதானம், மூக்கேபிரதானம், செவியேபிரதானம், நாவேபிரதானம், பாயுருபத்தாதிகளே பிரதானமென்றிசைத்த லமைவுடைத்தன்றும். அங்ஙனமேயன்றே தேகமேபிரதானம், கரணமேபிரதானம், சீவனே பிரதானம், இந்திரசந்திரோபிரதானம், பிரமவிஷ்ணுக்களே பிரதானமெனத் தாபிக்கவெழுமதங்களு மவலத்தைப்பெறும்? இத்தனையுஞ் சேர்ந்தொன்

றாகியதே சைவமாகையால் மங்கலமென்பது ஸ்திரப்பட்டது. தேகத்திலொவ்வொரு சருவியையேகொண்டேனையவற்றைவிடுவது அமங்கலஞ்செய்தல் போலவே சைவத்தைவிட்டேனையமதங்களைப் பற்றலமங்கலத்தைக் காட்டிற்று. இதனுலெல்லாமதங்களுஞ் சைவத்திலுள்ளனவென்பதைக் காட்டினமையாலொருமதத்தையுஞ் சைவசமயம் விரோதியாமை வெளிப்பட்டது. பிறசமயங்கள் தத்தங்கூறுகளைத் தனித்தனிக்கொண்டமையாலவையே சைவத்தை விரோதித்தனவென்றறிக. எல்லாவவயவங்களுஞ் சேர்ந்து தேகமாகக்கண்டவொருவனவ்வவயவங்களை விரோதியாதபடியும், அவ்வவயவங்களிலொன்றையே பற்றினவனேனைய வவயவங்களையு மவ்வவயவங்களாலாகிய தேகத்தையும் வெறுக்கின்றபடியுமாகிய வுவமைவெளிப்பட்டமையால். இந்தவுவமையால் சைவமொன்றே யவிரோதமார்க்கமெனவும், ஏனையமார்க்கங்கள்விரோதமார்க்கங்களெனவும் வெளிப்பட்டது. ஒவ்வோரவயவங்களைப்பற்றி யாதிக்கங் கூறுவாருள்ளுஞ் சிரம், உரம், கரம், பதமுதலான வங்கங்களிலேற்றந்தாழ்வுகளுக்கீடாகவிவேகம் வெளிப்படல்போல் தனித்தனி மதாந்தரங்களிற்பிரவர்த்திப்பவர்தம்முள்ளுஞ் சிலாக்கிய முண்டெனவறிக. தலையுங்காலுமொன்ருகாமையால். வாயுங்குதமுமொன்ருகாமையால். இப்படியே மதங்களிலும் பார்த்துக்கொள்க. (எல்லாமாயல்லவுமாய்) என்று பதிக்குக்கூறிய விலக்கணமேயன்றோ பதிமார்க்கமாகிய சைவத்துக்கும் ஸித்தித்தது? தேகம் எல்லாவவயவங்களுமாகியல்லாமனின்றபடியே சைவம் எல்லாச்சமயங்களுமாகி யல்லாமலப்புறப்பட்டு நிற்குமெனவறிக.

இது அதீதசமயமாகையால் இது ஸித்திப்பதும் அதீதபக்குவனுக்கேயெனத் தெளிக. இப்படிப்பட்ட அதீதமார்க்கத்திற் பிறக்கும்புண்ணியத்தை யடைந்துஞ் சைவசமயிகள் தங்களுண்மையையும், தங்கள் சமயவுண்மையையும், தங்கள்கடவுளுண்மையையுங் கண்டறியாது ஏழைப்பசுக்கள்போலத்திரிவதென்னையோ ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! ஓட்டன், சாத்தானி, உப்பரவனெல்லாங் களித்திறுமாந்துலாவிவர வனையன்மகனேங்கித் தெருவினிற்படதேயன்றோவிதற்குநிதரிசனமாம்? சிவஞானச்செல்வர்களாயுள்ள நம்பெருமக்கள் கூறியிருக்குங் கம்பீரமொழிகளைத் தரிசித்தாலன்றோ வவ்வுண்மை விளங்கும்? "நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம் நரகத்திலிடர்ப்படோம் நடலையில்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோமல்லோ மின்பமேயெந்நாளுந்துன்பமில்லை, தாமார்க்குங்குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரனற்சங்கவெண் குழையோர்காதிற், கோமாற்கேநாமென்றும் மீளாவாளாய்க்கொய்ம்மலர்ச்சேவடியிணையே குறுகினோமே" என்றருளியபடியும், "யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதுமஞ்சோம்" என்றருளியபடியும், "பொசிப்போஞ்சிவபோகம் பூரணமாயெங்கும், வசிப்போமுலகில் வசியோம், முசிப்பின்றி, வாழ்வோஞ் சிவனையுணர் மாதவர்தம் பொன்னடிக்கீழ்த், தாழ்வோமெமக்கார்சரி" என்றருளியபடியும், "கன்மமேதுகடுநரகேதுமேற், சென்மமேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ" என்றருளியபடியும், "அந்தகாநீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவதடாதடாகாசுநப்பாற், செல்லாதடாவென்று பேசவாபதுதந்தசெல்வமே" என்றருளியபடியுமே பிரமாணங்களாம். (மெலியார்வலிய விரவலனையஞ்சார், வலியார்தமைத்தாமருவில்) என்றபடியறிந்தால் நாமார்க்குமஞ்சவேண்டுவதின்றும். என்கருடா சுகமாவென்ற விதிகா

சமே யதைநிறுத்தும். படைக்கின்றவனு
கிய பிரமன்றலேயோடு நங்கடவுளுக்குப்
பலிபாத்திரமாயினமையி னவன்படைப்
பு நம்மையென்செயும்? அழிக்கின்றவனு
கியகாலன் சாலேவாரிக்கொள்ள நங்கட
வுளிடக்காலுதையுண்டானுயி னவனழிப்
பு நம்மையென்செயும்? இடையினின்ற
திதிக்கண் மனநோக்காடெய்த வனங்க
ண்செய்யு மவனுற்றரு னம்மையென்செ
யும்? அவனே யுருவிலியாக நங்கடவுணு
தற்கண்முற்பட்டுப் பட்டுப்போயினமையா
ல். அத்திதிகர்த்தாவென்னு மரிக்கே த
க்கன்யாகத்திலவிசுநோராது பட்டினிநே
ர்ந்து அவ்விடத்திற்ருனு மேனைய பல
விடங்களிலுந் தன்னேயே காத்துக்கொள்
ளுமாற்றல் போதாது பரிபவமுண்டாயின
மையி னவனளிப்புத்தானமக்கெது செய்
ய? சிவனே சங்காரகர்த்தாவாக, காலனே
யழிப்புக்குத் தேடியதேனெனின், சிவனு
ரழிப்புத் தொழிற்கீ ழதிகாரம்பெற்று அ
டியாரல்லாதாரிட மாகிக்கஞ்செலுத்து ம
ந்தகன் றன்மையே யாண்டுக்கூறிய தெ
ன்க. சிவனடியாராகிய மார்க்கண்டமுனி
வர்பால்வனுண்மை யவலமாயினமையே
போதும். இவ்வுண்மையறிந்து சிவனேவ
ழிபடுவார்க்கு யாதுகுறையுளது? இன்ன
பெருஞ்சித்தியெய்தற்குரிய சைவசமயிக
ளாய்ப் பிறந்துமர்தோ வாணுளே வீணுய்க்
கழிப்பது என்னபாவம்?

இங்ஙனநிற்க, "தெய்வமென்பதோ
ரசித்தமுண்டாகி, முனிவிலாததோர்
பொருளதுகருதலும், ஆறுகோடிமா
யாசத்திகள், வேறுவேறு தம்மாயைக
டொடங்கின, ஆத்தமானுரயலவர்கூ
டி, நாத்திகம்பேசிநாத்தழும்பேறினர்,
சுற்றமென்னுந் தொல்பசுக்குழாங்கள்,
பற்றியழைத்துப் பதறினர்பெருகவு
ம், விரதமேபரமாகவேதியருஞ், சரத
மாகவே சாத்திரங்காட்டினர், சமய
வாதிகடத்தமதங்களே, யமைவதாகவ
ரற்றிமலேந்தனர், மிண்டியமாயாவாத
மென்னுஞ், சண்டமாருதஞ்சுழித்தடி
த்தாஅர்த்து, உலோகாயதனெனுமொர்
ண்டிறற்பாம்பின், கலாபேதத்தகடுவி
டமெய்தி, யதிற்பலமாயையெனேப்பல
சூழவும்" என்றபிரமாணப்படியே கோ
டியிடுக்கண் குறுக்கேவர்து தடுக்கும்! "ந
லமதொன்றடைதற்குறுமிடையூறுநா
தனேபலவுளவன்றே" என்றதனுனுங்கா
ண்க. ஈண்டவ்விடமொன்ப தேதெனின்,
மேலவ்வாக்கியத்தில் (சைவசமயமேச
மயம்) என்றதன்பிற்போந்த (சமயாதீத
ப்பழம்பொருளே) என்பது அச்சைவச
மயத்தினு மதிகரித்த வேறுபொருளேயெ
ன்றுபொருள் விரிக்கும் புன்மதமுநன்மத
ம்போலப் பகல் வேடங்காட்டி ஆபாசப்
படு குழியாய்ப் பக்கத்திலேதானேதவறி
விழுந்தால் விழுங்க வங்காந் திருத்தலே
யாம். அவ்வதீத சமயமென்றது எச்சமயி
களுந் தத்தம் பரமாகக்கொள்ளக் கிடை
ப்பினு முக்கிய மநுவர்த்திப்பவரோகான்ம
வாதிகளேயாம். (பன்முகச்சமயநெறிப
டைத்தவரும் யாங்களே கடவுளென்
றிடும்பாதகத்தவரும்) என்று பலசமயி
களேயும், அவருளதிகபாத்யதைகாட்டி வெ
ளிப்படநிற்கு மேகான்மவாதியையு மறுத்
திருப்பதோடு (சுத்தநித்தவருளியல்பதா
கவுளசோமசேகரகிருபானுவே) எனச்
சிவனது அடையாளத்தையுங்கூறினமை
யால், அப்பாடலில் (சைவசமயமேசமய
ம்) என்றமேற்பாகத்தை யொட்டியவ்வதீ
தமாகிய சைவத்தால் ஸித்திக்கற்பாலதா
கிய பரசிவப்பொருளென்று மேல்யாங்கூ
றியபொருளே ஸித்தித்தது. சந்திரசூடத்
வ மப்பதிப்பொருளுக்குரிய லிங்கமாகக்
கூறினமையால் ஸாவயவமாயுள்ளதேய
ப்பதியென்பதும் போதரும். (ஒருநாம
மோருருவமொன்றுமில்லார்க்கு) என்
னும்பரமாசாரியர்வாக்குப் பிரமாணமாத

ந்கிழுக்குமே யெனின், இழுக்காதென்க. பரமாசாரிய மூர்த்திகளேயன்றி, (குலமிலான்குணங் குறியிலான்குறைவிலான் கொடிதாம், புலமிலான் றனக்கென்ன வோர்பற்றிலான்பொருந்து, மிலமிலா ன்மைந்தர் மனேவியில்லானெவனவன் சனு, சலமிலான்முத்திதரும்பர சிவனெனத்தகுமே.) என நந்தாயுமானூர் கூறியபடியுங்காண்க. இங்ஙனங்கூறியுள்ளனவேயன்றி "குவளைக்கண்ணி கூறன் காண்க, அவளுந்தானுமுடனேகாண்க" எனப்பரமாசாரியமூர்த்திகளும், "கொழுந்துதிகழ் வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாடற், கெழுந்தசுடரேயிமயவரையென்றாய்கண்ணுக் கினியானே" எனத்தாயுமானூரும் பாடியருளினுராகலினவற்றினுண்மையைவிசாரிப்பாம்

சத்தாமாத்திரமாயுள்ளபொருளே சிவமும், அதன்முதான்மியகுணமாகிய சித்தே சத்தியுமாகவேதசிவாகமங்கள்கூறலினவ்விருவருமுலகுக்குப் பிதாமாதாக்களாயினர். அவ்விருபொருளொற்றுமையினுண்டாமாநந்த ஸ்புரணமே சிவசத்திகள் பெற்ற மக்களாவர். இம்மூன்றுபொருளுமொரேபொருளன்றிவேறில்லை. ஸச்சிதாநந்தகீபூதமாகிய வப்பரம்பொருள்விகாசத்தைப் பகுத்துணருங்கால் ஸத்தின்கனமேசிவனும், சித்தின்கனமேயுமையும், ஆநந்தத்தின் கனமே ஸ்கந்தகணேசர்களுமாம். பொன்னே பூஷணமாகத்திரிந்தவுபமானவாயிலாக மேலுண்மையைக்கவர்ந்திடுக. முன்னும்பின்னு நிலைகெடாதுநின்ற பொன்னைப்போல் விளங்கு நம்பதிநிலையினைத்தென வெளிப்பட்டமையாலவற்கொருநாமமுமில்லை யென்றதும், ஆயிரநாமங்களுளவென்பதுமாகிய பரமாசாரியர்கருத்தும் வெளிப்பட்டது. அன்றியும், மாயிகமாகிய பிரபஞ்சதர்மத்தைக்கடந்தொளிர்வதுளன்னு முண்மையும்போதரும். எங்ஙனமெனின், கணவன், மனைவி, மக்களென்னு முலகதர்மத்தை நோக்குழிக் கணவனேரான்மாவும், மனைவியோரான்மாவும், மக்கள்வேறுவேறு ஆன்மாக்களுமாகவினைக்கீடாக வொருவரையொருவர் சம்பந்தங்கொள்ளத் தநுவாதிகளைமாயையிற் கொண்டு போந்துழலாநிற்பர். இங்ஙனம்போல்வதன்றென்னு முண்மையையே யப்பரமவாக்குகள்காட்டின. சிவனொருகடவுளும், உமைபொருகடவுளும், ஸ்ரீ கந்தகணேசர்கள் வேறுவேறு கடவுளர்களுமாகக் கொள்ளாமைக்கே யவை பலஞ் செய்யுமென்க. பிரமனுதிகடவுளரைத் தனித்தனிப் பசுக்களாக வேதஞ் சொல்லுகையா லன்னோர்மனைவிமக்களு மவரவர்வினைக்கீடாகச் சிவனுற் கூட்டுவிக்கப் பெற்ற வேறுவேறு பசுக்களேயாவர். இவ்வுண்மைகளால், "பசுபதிப்பெயரியதனிமுதற்கடவு, ளும்பர்களெவர்க்குமுயர்ந்தோ, னென்பதுதெளிகவியல்புணர்ந்தோரே" என்றபிரமாணப்படி ஸமஸ்த சேதனுசேதனேஜ்ஜீவிதமாயுள்ளவப்பிராகிருதமாகிய திருமேனிகளை யுடையானெனபதே தீர்மானம். இவற்றின் விரிவை யாஞ்செய்துள்ள (சிவபாரம்யப்பிரதரிசினி) என்னும் பிரபந்தத்தில் "சிவனெத்தன்மையர்" என்னும் பகுதியிற்பரக்கக்காணலாமென்க. இன்னபரமசல்யாணகுணவிக்கிரகமாய் விளங்கு நங்கடவுள் திரிமூர்த்தியுத்தீர்னராயுள்ளவராகையால் அவராணையின்வழியொழுகும் மாயாகுணவிசிட்டாளாகிய திரிமூர்த்திகளில் ஸத்வப்பிரதானராகிய வுருத்திரரேநஞ்சைவசமயத்தாற்பெறப்படும் பரமபதியென்று துணியற்க. (செழும்பொழில்களபயந்துகாத்தழிக்குமற்றை, மூவர்கோனுய்நின்றமுதல்வன்) என்னும்பிரமாணத்தானுந் தெளிந்தெடுக. (ஓதருணை வித்தகனை மூவரிலொருத்தனெனவோதியிடுமற்பமதியீர்) என்றதனுனுங்காண்க. இன்னுமப்பாடலில் அப்பதிப்பொருள்

ஸ்ரீ சிதம்பரமென்னுமோர்க்ஷேத்திரத்தை
யிடங்கொண்டிருப்ப தொன்றுமென்பது
ஞ்(சோமசேகரகிருபானுவாய்) எனவா
சிரியர்கூறியவுண்மையை நிறுத்தும். ஸ்ரீ
சிதம்பரமென்கையி லதுசமயமொன்றை
யுஞ் சாராது பொதுவாய் விளங்கலானு
ண்டு மூர்த்திவிடய முக்கியமன்றெனின்,
"தானேயகண்டாகாரமயந் தன்னிலெ
ழுந்துபொதுநடஞ்செய்வானே" என
க்கூறியுள்ள வாக்கியத்தால் அது தள்ளு
ண்டதென்க. மேலிடத்தில் ஸச்சிதாநந்த
கநீபூதமான சிவலட்சணத்தைவர்ணித்தி
ருப்பதையே மீண்டும்பயன்படுத்திக்கொ
ள்க. அந்த க்ஷேத்திரத்தி லெல்லாச் சம
யிகளு மபிமானம்வைத்தலா லன்னோர்
கூறும் மூர்த்திகளே பிரதானமெனி னு
காதோவெனின், அவர் தன்மையை வி
சாரிக்கி லவருட்சிலர் கேவலரூபவாதிக
ளும், சிலர் கேவலம்அரூபவாதிகளுமாய்க்
காண்டலா லவர்சொந்தம்பாராட்டுதற்கச்
சிதாகாயமிடந்தராதென்க. அவரெல்லாமு
ஞ் சைவரைப்போன் மூர்த்தாமூர்த்தங்க
ளை யங்கீகரிப்பினன்றோவவர்க்குமங்கேயி
டஞ்செய்யலாம்? அவர்களுக்கங்கே யிடமி
ல்லாதபோது அவரபிமானஞ் சேர்தலுக்கு
வழியேதெனின், மேலிடத்தில் தேகத்
தையும், அத்தேகத்தி லவயவங்களையுஞ் ச
மட்டி வியட்டிகளாக வபிமானிக்கு மூவ
மானத்தாற் சமயங்களின் றன்மையைக்
கூறினோமாகையால் அதையிங்கே வினி
யோகஞ் செய்துகொள்க. மூர்த்தா மூர்
த்தங்களையெல்லாஞ் சமட்டியிற்கொண்ட
வருக்கு எல்லாவவயவங்களுங்கூடிய தே
கத்தைக் கொண்டவரும், மூர்த்தம், அல்
லது அமூர்த்தங்களைத் தனித்தனி வியட்
டியாகக் கொண்டவருக்குக் கரசரணாதிய
வயவங்களைத் தனித்தனி வியட்டியாகக்
கொண்டவரு முவமிக்கப்படுதலால் விய
ட்டியாளர் சமட்டியில் அபிமானம் பூண
பதற்குண்டான ஹேதுவெளிப்பட்ட தெ
ன்க. "தில்லைமன்றுட் பார்த்தபோத

ங், கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம்வெ
ளியேயென்ன வெச்சமயத்தவர்களும்
வந்திறைஞ்சாநிற்பர்" என்றபடியாலுங்
கண்டுணர்க. வேதசிவாகமங்களுக்குப் பா
ஹ்யமதவாதிகளு ளரூபவாதிகளே யதிக
மாகையாலவரும் வியட்டித் தன்மையால
டங்கிவிட்டனர். தேகத்திலடங்கிய வுறுப்
புக்களைத் தனித்தனி யபிமானித்தவர் தே
கத்துக்குப் பாஹ்யவாதிகளல்லாததுபோ
ல் மூர்த்தாமூர்த்தங்களைக்கொண்ட சமட்
டி சிவதர்மத்தைத் தனித்தனி வியட்டி
யாகக் கிரகித்துக்கொண்டவரெப்படி வே
தசிவாகமபாஹ்யராகக்கூடுமெனின், அ
வர் பதியினது மூர்த்தாமூர்த்தங்களைக்
கொள்ளாமல் பசுபாசங்களிற்போந்த மூ
ர்த்தாமூர்த்தங்களைக்கொள்ளலால் பாஹ்ய
வாதிக ளென்பதிற்றட்டில்லை. புருடனொ
ருவனையடைந்து தான் கோரியகாரியங்க
ளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வெண்ணிய
வொருவன் தானு புருடனையடைந்து த
டுமாறியதே யிதற்கு நிதரிசனமாம். அப்ப
டியானகாலத்துங் கட்டைமாத்திரமே வி
ரோதப்பட்டு அதிற்புருடாகிருதி விரோதி
யாவண்ண மவர் பசுபாசமூர்த்தங்களைக்
கொள்ளும்போது மவையே பதிமூர்த்தங்
களென மயங்கினதேயன்றிவேறில்லையா
கையா லெச்சமத்தவர்களும்வந்திறைஞ்
சாநிற்பரென்றதனுண்மை விளங்கும். சை
வத்தில் வேறானபுறச்சமயங்களிலும் அ
ரூபவாதமங்கீகாரமேனு மவைகூறுமரூ
பவியலும், பதியியலுங் கேவலம் முரணு
தலாலவை சைவர்க்கு ஸாமஞ்சஸமாகா
வெனவறிக. இக்கருத்தையே "பொ
ய்வந்துழலுஞ் சமயநெறிபுகுதவேண்
டாம்" என மேல் வலிந்தறிவுறுத்தியபடி
யாம். இது சைவரையே நோக்கிக்கூறிய
தென்க. புறச்சமயிகள் கூறுந் துர்ப்போ
தங்களான் மயங்கி முன்னுள்ள சிவத்வா
பிவியக்தியை யிழந்தலையுமூர்க்கப்பிணங்க
ளை நோக்கிக் கூறினமை கொண்டே (இ
க்கருத்தைவிட்டு) எனவும், (புகுதவே

ண்டாம்) எனவும் விசித்தமைதெரியும். இ
க்கருத்தையே (உவலேச்சமயங்களொ
வ்வாதசாத்திரமாம்) எனப்பரமாசாரிய
மூர்த்திகளுங்கூறினர். மேலிவை யுண்
மை முத்தியைப்பயவாவென்பது வி
ளங்கும் பொருட்டே (முத்திதருந்தெ
ய்வசபையைக் காண்பதற்குச் சேரவா
ருஞ்செகத்தீரே.) என்றகூறியபடியுங்
காண்க. புறப் புறச்சயம், புறச்சமயம்,
அகப்புறச்சமயம், அகச்சயமென்னு மிரு
பத்துநான்குவகைப்பட்ட பேதம், அபேத
ம், பேதாபேதங்களாகிய பலசமயங்களா
லு முத்திகைகூடா வென்பதன் விரிவை
ச் சிவஞானஸித்தியார், தத்துவப்பிரகாச
முதலிய நூல்களாற்கண்டுணர்க. கண்டு
த்தெய்வசபையைக் காண்டன் மாத்திர
த்தானே முத்தியுண்டாமென்பது போத
ரும். தெய்வசபையென்றது தில்லைமன்
றே யாகையாற் றில்லையைக் கண்டான்
முத்தியென்றவேதப்பிரமாணமேசாலும்.
தேவன் என்பதற்குப் பிரகாசமானன் எ
ன்று மேலோர் பொருள்விரித்தலால் அந்
தச்சத்திசொண்டே மாயாகாரியங்களா
கிய சித்திரங்களைச் செய்யுமத்தேவனிடத்
திற் கூலிக்குவேலைசெய்யும் பலவேலைக்கா
ரருக்குந் தேவரெனப் பெயர்வந்தமைகா
ண்க. அந்த வேலையினின்று மவர்கள் தள்
ளப்பட்டால் மானிடர், நாய்கள், பேய்க
ளாகப் பவிக்கவருதலி னுண்மை விசாரத்
தாற் போதருந்தெய்வ மொன்றென்பதே
தீர்மானம். தேவ்வென்னும் ரூடிப்பெய
ரையுடையவுமைக்குராதரோயன்றே தே
வராதல்சாலும். அந்தத்தெய்வமே தில்லை
மன்று ளிருப்பதாலன்றே அது தேவச
பையாயிற்று! அதுவே யுண்மைத்தெய்வ
மென்பதற்கும், தில்லையைக் கண்டான்மு
த்தி யென்பதற்கும் போந்தவிதிகாசமொ
ன்றகூறுவாம்.

வியாதருடைய மாணுக்கராகிய ஜை
மினி யென்பவர் வேதங்களையெல்லாஞ்ச
ரியாகவோதியுணர்ந்துந் திருவருள்பேர
தாமையா லவ்வேதத்தாற்றுணியப்படுமு
ண்மைதெளியாதவராயினர். வேதமானது
பூர்வம், உத்தரம் எனவிருபகுதியவாகி மு
ன்னையது கருமத்தையும், பின்னையது பிர
மத்தையும் பொருள்களெனச் சாதிக்கு
ம்: இரண்டையுமிலக்கணையாற் கவர்ந்து
பிரமத்தையே வியாதர்பொருளாகத்துணி
ந்து வேதாந்தஸூத்திரம் என்னும் பிர
ம்ஹ ஸூத்திரத்தைச் செய்தருளினர். இ
தற்கே வியாஸஸூத்திரம், பிரமமீமாஞ்
சை, உத்தரமீமாஞ்சையெனப்பெயர்கள்
வழங்கும். இந்நூலுக்கும், இதையியற்றி
ய வியாதருக்கும் விரோதமாய்க் கருமத்
தைவிட்டுப் பிரமமென்பதொருபொருளு
ண்டாவதில்லையென வவ்வேதத்தின்வழி
யே சாதிப்பான்றொடங்கிப் பூர்வமீமாஞ்
சையென்னுங்கன்மஸூத்திரங்களையச்சை
மினிபகவான்வெளியிட்டனர். வியாதர் க
ருமத்தைத் தமது ஸித்தாந்தத்துக்குஸாத
னமாகக் கொண்டவராகையாலதைத்தா
ம்விரோதியாவிட்டாலுமச்சைமினிக்குண்
மைவெளியாமாறு அவரைச்சூரியனிடம
னுப்பினர். அவரிடஞ்சென்றுபடித்து மம்மு
னிவர்தெளியாதவராயினர். "நல்லனநூ
ல்பலகற்பினுங்காணபரிதே, யெல்லையிலா
தசிவம்" என ஔவையாரருளிச்செய்
தவாக்கியத்துக்கேயன்றோ வவரிலக்காயி
னர்? எவ்வளவுகற்றாலும், எவ்வளவுகேட்
டாலும், எவ்வளவுபார்த்தாலு மென்னபய
ன்? திருவருளில்லாதபோது. அருளிருந்த
ன்றியமையாதென்பதை "அருளினுலா
கமத்தேயறியலாம்" என்னும் ஸித்தாந்த
போதகர்திருவாக்குங்காட்டும். இன்னும்,
"உன்றிருவடிக்கீழுறுதியாமன்பு மு
ன்றிருவருளினாற்கிடைப்ப, தன்றிநூ
ற்பலவுமாய்ந்ததாலுரைசெயளப்பருந்
திறமையான்மதியான், மன்றவேகிடை
ப்பதன்று" என ஸ்ரீமத் அப்பதீக்ஷிதேந்தி
ரர்கருத்தைச் சிவஞானயோகிகள் வெளி
ப்படுத்தினபடியாலுங் கண்டுகொள்க.

மேல் சூரியபகவானாலுந் தெளிவடை
யாதவராகிய வச்சைமினிபகவான் சிலகா

லங்கடந்துபூப்பிரதட்சிணஞ்செய்யத்தொடங்கினர். அப்படிச்செய்து வருகையில் ஸ்ரீ சிதம்பரத்தையடைந்து ஸ்ரீநடராஜமணியைக்கண்களின் பிரயோஜனமெனக்கண்டனர். கண்டமாத்திரத்தில் அழலிடைப்பட்டமெழுகெனவுருகி நெஞ்சங்கசிந்து நெக்குவிட்டுநைந்து பரவசமாயினர். ஐயோ தெய்வமில்லையென்று காலங்கழித்தோமே! நந்தீவினையிருந்தவாறென்னே! என்னே !! இதோவிருக்கின்றதேதெய்வம்! என்று ஓடிச்சென்று எம்பெருவாழ்வே! என்னன்பே! எனக்கட்டிக்கொண்டு கண்களினீர்ததும்ப முன்னேநின்று வேதபாதஸ்வங்களால் துதித்தனர். (வேதபாதஸ்தவம்) என்பது அவரால் துதிக்கப்பட்ட நூலின்பெயராம். ஒருசுலோகத்தில் நான்குபாதமாகையால் மூன்மூன்றுபாதங்கள் தமது சொந்ததிருவாக்கும், நாலாவதுபாதம் வேதமுமாகச்சேர்த்துப் பாடியதென்றறிக. எத்தனைவேதம் படித்து மென்னபயனுச்சுது? திருவருளில்லாதபோது. "தில்லைச்சிதம்பரதேவாவுன்சித்தந் திரும்பிவிட்டால்" என்னும்படியன்றேவுண்மை பிரகாசிக்கின்றது? " அவனருளாலேயவன்றாள்வணங்கி" என்றபடியாலுந்தெளிக. இவ்வுண்மைகளால் தில்லையைக்கண்டான் முத்தியென்னுஞ்சாத்ருசமும், தில்லையிலுள்ளதே தெய்வமென்னுஞ் சீர்ப்பாடும் வெளிப்பட்டன. இவை ஸ்ரீருத்ரம், கைவல்யம், சாந்தோக்யம், மஹாநாராயணமித்யாதி யுபநிடதங்களாற்பெறப்படுதல்காண்க.

இனிச் செகத்திரேயென்று பொதுவகையாற் கூறியிருக்கமேலிடத்திற் சைவரையே முன்னிட்டுரைத்தாரொன்றதென்னையெனின், செகத்தவர் பல்வேறுவகைப்பட்ட பரிபாகத்தால் சைவபுத்தியின்றித் தேம்பித்திரிந்துழல்வாராக, வவர்போதங்களான்மலைந்தும், அவர் கோள்களின்முனைந்தும், அவரநுபவங்களிலிணைந்தும் அவரவராகி யலையாநிற்குமந்தபருவத்தினையுடையசைவரைநோக்கியேயிடித்துக்கூறத்தொடங்கினமையினவரையே செகத்திரோயென்று கூறினபடியமைத்துக்கொள்க. அல்லதூஉம், பொதுவாற் செகத்தவரைப் பார்த்துக் கூறினாரெனினு மிழுக்குறுதென்க. செகத்தவரெல்லாம்வியட்டியாலத்தில்லையெல்லையினின்றகடவுளையே "தந்தெய்வமெந்தெய்வமென், றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர்வழக்கிடவுநின்றதெது" என்றபடிப்பற்றி வழக்குப்பேசலாலவரையே யவ்வழக்கறுத்தருளும்பொருட்டுச் சேரவாருமென்றழைத்தபடியுங் கண்டுதெளிக. இவ்வாசிரியர்சைவமார்க்கமேசன்மார்க்கமெனவற்புறுத்திக் கூறியுள்ளவாக்கியங்களையீண்டுவரைந்து காட்டுதும். "விண்ணவரிந்திரன்பிரமனாரதாதி விளங்குசத்தரிஷிகள்கனவீணைவல்லோ,ரெண்ணரியசித்தர்மநுவாதிவேந்த ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக், கண்ணகன்ஞாலம் மதிக்கத்தானேயுள்ளங்கையினெல்லிக்கனிபோலக் காட்சியாகத், திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தன்றோ செப்பரியசித்திமுத்தி சேர்ந்தாரென்றும்" எனவும், "செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தந்தந் தெய்வமேதெய்வமெனுஞ் செயற்கையான, வப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா லடுத்ததந்நூல்களும் விரித்தேயநுமானாதி, யொப்ப விரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்ம்மெய்யென்னவொன்றிலையொன்றெனப்பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு, மிப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி யாதுசமயமும் வணங்குமியல்பதாகி" எனவும், "இயல்பென்றுந் திரியாமலியமமாதி யெண்குணமுங் காட்டியன்பாலின்பமாகிப், பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்பண்புறவுசௌபானபட்சங்காட்டி, மயலறுமந்திரஞ்சிட்சை சோதிடாதி

மற்றங்கநூல் வணங்கமௌனமோலி,
யயர்வறச்செங்நியில் வைத்துராஜாங்
கத்தி லமர்ந்ததுவைதிகசைவமழகித
ந்தோ" எனவும், "அந்தோவீததிசயமி
ச்சமயம்போலின் றறிஞரொலாநடுவெறி
யவணிமாவாதி, வந்தாடித் திரிபவர்க்
கும் பேசாமோனம் வைத்திருந்தமா
தவர்க்குமற்றுமற்று, மிந்திராதிபோக
நலம்பெற்றபேர்க்கு மிதுவன்றித்தா
யகம்வேறில்லையில்லை,சந்தானகற்பகம்
போலருளைக்காட்டத் தக்கநெறியிந்
நெறியேதான் சந்மார்க்கம்" எனவும்
போந்தவாக்கியங்களேசாலும்.

மேல் விசாரத்தால் எல்லாமார்க்கங்
களிலுஞ் சிறந்தமார்க்கஞ் சைவமொன்றே
யெனவும், அச்சைவத்தாற் பெறப்பட்ட
மெய்ப்பொருள் சிவமொன்றேயெனவும்,
அச்சிவம் தில்லைமன்றுள்னவரததாண்ட
வம் புரியாநிற்பதொன்றெனவும்,அதுவே
தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்று சமயங்க
ளெல்லாவற்றினும்வழக்குப்பேசநிற்பதொ
ன்றெனவும், அதனுலெல்லாச் சமயங்
களுமங்காங்கி பாவத்தால் சைவமேயா
குமெனவும், சிவத்தைக்காட்டிலும் வே
றுதெய்வந்தேடினுங் கிடையாமையாலெ
ல்லாச் சமயங்களாலும்போந்ததெய்வங்க
ள்யாவும் நம்பரசிவமொன்றேயெனவும்,
தெய்வ வொற்றுமையாலும், சமயாங்க
வொற்றுமையாலுஞ் சைவத்திற்குவேரு
னதொருமார்க்கங் கிடையாமையால்சை
வராயுள்ளபேர் வேருகவெண்ணுவதற்கு
ஒருசமயமு மில்லையெனவும், யாவருஞ்
சைவரோயாவரோனவுந் துணிவதுமேலோர்
மரபாம்.

இன்னுமிதை விரிக்கில் வேறுசமயிக
ளிடத்துச் சைவருக்குத்துவேஷமுண்டா
கக்கூடாதநியாயங்கள்பலபடக்கிடக்கும்.
எங்ஙனமெனின், பொய்யாமை, கொல்
லாமை, களவாமை, கள்ளாமை, பிறர்ம
னைநயவாமை முதலியநற்குணங்களுயிர்
களுக்குரிய பூஷணமாக வேதசிவாகமங்க
ள்விதந்துரைக்கும். "அழுக்காறவாவெ
குளியின்னச் சொனுன்கு, மிழுக்காவி
யன்றதறம்" என்றதேத்யாதி பிரமாண
ங்களுஞ்சான்றும். இன்ன மங்கலகுணங்
களுத்தமோத்தமமார்க்கமாகிய சைவத்
துக்கேயமையும். இவை யச்சைவசமயிக
ள்கொண்டொழுகற்பாலனவாகிய வறங்க
ளாம். இங்ஙனமாக, சைவரென்னும்பேர்
மாத்திரம்வகித்துப் படிவிபூதியைமேற்பூ
ச்சாகக்கொண்டு பொதிபொதியாக ருத்
ராக்ஷங்களைச்சுமந்து பகல்வேடதாரிகளா
ய்த்திரிந்து சொப்புங்கிளையுமேவிடுத்து வி
ல்வமரத்தினிலைகளை ஸமூலமாய்ப்பறித்து
ச் சிவபூசையென்னும் வீண்வியாஜத்தாற்
போதுபோக்கிக் காலங்கழித்துக்கொண்டு
சிவத்திரவியாபஹாரங்களும், மேற்கூறிய
தர்மவிஹீனங்களுங்கொண்டுலையும்போலி
ச் சைவரையுமன்றோ வவர்வேடமாத்திர
த்தாலஞ்சி நாம்வழிபடுகின்றோம்? மேல்
யாம்காட்டிய பகுதிகள் சைவசமயிகளநு
ட்டிக்கற்பாலனவாகிய பாஹ்யாந்தரமா
னவிரண்டு தர்மங்களாக வேற்படுகையா
லிரண்டிலெதுகுறையினு மவரைவிவேகி
கள்தள்ளவேண்டியது. இங்ஙனமாக, அ
ந்தரதர்மங்க ணிறைந்திருப்பினும் பாஹ்
யதர்மங்களில்லையாயி னவரைமாத்திர
மேநாம் வர்ஜிக்கின்றோம். இப்படியேபா
ஹ்யதர்மங்கணிறைந்திருப்பினு மந்தரதர்
மங்களில்லையாயி னவரையும் நாம்வர்ஜி
க்கவேண்டுமன்றோ? அப்படிக்கனுபவமி
ன்றே! இதுஎன்னபெருந்தாழ்வு? சைவரு
ளநேகர்பாஹ்யதர்மிகளாகவே திரிவதன்
றி அந்தரதர்மிகளாகக்கிடைப்பது அதிது
ர்லபமாய்விட்டது. அந்தரத்திலவலம்பிப்ப
ன வெல்லா மூலகாயதர்க்குரிய வஞ்சம்,
பொருமை முதலான வஸங்கதங்களேயா
கையால் அவரோன்புறச்சமயிகளாகமாட்
டார்கள்? அப்படியே கடவுளில்லையெனவு
லகாயத ஸித்தாந்தத்தைப் பாஹ்யத்தி ல
வலம்பிப்பவருள் பொய்யாமைமுதலியவ

ந்தரதர்மங்கள்ஸித்திக்கப்பெற்றவர்கிடை
ப்பின்வரோன் சைவராகமாட்டார்கள்? சை
வத்துக்கே யவை யுரியதருமங்களாகையா
ல். இவ் வெல்லாச்சமயங்கட்கும் பொ
துக்குணங்களெனக்கூறுவாருமுளர். சை
வத்தைவிட்டு ஒருசமயமு முண்டாதற்கே
யிடமில்லாதபோது அங்கே யவர்கூற்றுப்
பயன்படுவதெங்ஙனம்? சைவத்தினடியா
சவே யச்சமயங்கள் சீவித்தலாலவற்றுளி
த்தருமங்களுபசாரமென்க. பாஹ்பத்தில்
சைவசிந்நங்கண்டு சைவரொன மருவும்படி
யே அந்தரத்திற்சைவதருமங்களைக்கண்டு
சைவரொன மருவிக்களிகூர்தல் சாலுமெ
ன்க. இதனுலெந்தச்சமயிகளுஞ் சைவத
ருமங்களைப் பாஹ்பாந்தரங்களாகியவிரண்
டுவகையாலுங் கொள்வதரிதாயினு மவற்
றுளொருவகையாலாவ தவசியங்கொண்
டேயிருப்பராகையால்யாவருஞ் சைவரா
ல் விரும்பத்தக்கவரோயாவர். இப்படிக் கூ
றியதால்பாஹ்யாந்தரங்களாற் சைவஸித்
தியுண்டாவது பரமகஷ்டமென்பதும், அ
ப்படியுண்டாகப்பெற்றவராருமையிற்கிடை
ப்பாரொன்பதும், அவருக்கு ஸமரசஞான
முண்டாமென்பதும் ஏற்பட்டது. இவ்வா
றன்றி மாயாவாதத்தையே வேதாந்தமெ
னவும், அந்தப்போலி வேதாந்தமுஞ் சை
வஸித்தாந்தமுஞ்சமரஸமாகியவொரேஞா
னமெனவும்பேசிப் பொங்கியழிவார் கோ
ளையும், ஆணவத்தான்மொத்துண்டு பிறந்
துழலும் விண்டுமுதலியபோலித்தெய்வங்
களையும், நம்பரசிவமூர்த்தியையு மொரோ
தெய்மென்று சமரஸஞானம்பேசிச் சழ
க்கிற்பட்டுழல்வார் கோளையுஞ் சமரஸமெ
னல்பொருந்தாது! பொருந்தாது!!

ஈண்டு மாயாவாதம், போலிவேதாந்த
மென்றுகூறி நம்மால்பஹிஷ்காரஞ் செய்
யப்பட்ட சமயமே யுத்தமோத்தமமான
வைதிகமார்க்கமெனவும், அதற்கிப்பெயர்
களுரிமையல்லவெனவும், மாயாவாத மெ
னவதைக் கூறுவதற்கு நியாயங்கிடையா
தெனவும், மாயையென்பதொரு பொரு
ளையே கொள்ளாத வ்ம்மத மெப்படிமாயா
வாதமாகுமெனவும், அதுவே மாயாவா
தமாகுமெனி னம்மதத்துப்பூர்வீகர் தங்க
ள் சாத்திரங்களில் மாயாவாதமென்னு
மோர் மதத்தை நிரசிப்பதென்னையெனவு
ம், அதனுல், "மிண்டியமாயாவாதமெ
ன்னுஞ், சண்டமாருதஞ் சுழித்தடித்
தாஅர்த்து" என ஸ்ரீமந்மாணிக்கவாசக
சுவாமிகள் கடிந்தருளிய மார்க்கமினைத்
தெனவெளிப்பட்டதெனவும், இந்தமாயா
வாதப்பே ரதைவிட்டொழிதலா லதற்கு
ப் போலிவேதாந்தமென்னுபேரு மப்படி
யேயாகுமெனவும், அப்படியாகுங்கால்,
வேதாந்தமென்னுமார்க்கம்அதைக்காட்டி
லும் வேருகவுண்டாவது கூடாதெனவும்,
சித்தாந்தமென்னுஞ் சைவத்துக்கு அது
பொருண்முடிவில் விரோதியாமையால்
ஸித்தாந்தமும் அதுவேயாகுமெனவும், இ
ரண்டுமொன்ருனவுண்மையறிந்தே "வே
தாந்த சித்தாந்தசமரச நன்னிலைபெ
ற்ற வித்தகச் சித்தாகணமே" என்று
தாயுமானவருங் கூறினுரெனவுஞ் சமா
தானங்கூறித் திருப்தியடைந்துகொள்ளு
மன்னேர் அறியாமை தொலைய வுரைசெ
ய்வாம்.

போலிவேதாந்தமென யாம் நிரசிக்
கு மார்க்கத்தை யுத்தமோத்தமமான வை
திகமார்க்கமென்று அவர் கூறலாலுண்டா
கிய வுசிதம்யாது? கடவுளில்லை, ஆன்மா
இல்லை, பூதங்களே யுள்ளவையெனக்கூறு
முலகாயதனுந் தன்னை வைதிகமார்க்கத்
தானுகக் கூறலால். "பூதத்தேயன்னமா
கியன்னத்தாலுடம்புபுந்தி, பேதித்தே
மனமுமாகிப் பிரிந்தமை திருந்தவின்
று, வேதத்தேகிடக்கவென்னே மே
தினியோர்களெல்லாங், கேதத்தேவீ
ழ்ந்துவேறு நெறிபலகேட்குமாறே" எ
ன வவனநுதாபப்படும் பிரமாணவாக்கிய
மேசாலும். இவன் சிவசீவர்களுக்கு நாத்

திகத்வங்கூறிப் பூதங்களைமாத்திரமே யாத்திகமாகக்கொண்டவன். இவனை யேனையசமயிகளெல்லாம் நாத்திகன், நாத்திகனென வேர்யாது கூறுகின்றனர். மாயாவாதியுமப்படியே கூறுகின்றனன். அது அவன்பாலிழுக்கெனவறிக. அவனே ஆத்திகனாகாதபோது அவன் பிறனை ஆத்திகரன்றெல் யாண்டிசையும்? உலகாயதன் பூதங்களுக்குமாத்திரம் ஆத்திகத்வங்கூறிச் சிவசீவர்களுக்கு நாத்திகத்வமங்கீகரித்தபடியே மாயாவாதியாவான் சிவத்துக்குமாத்திரம் ஆத்திசத்வங் கூறிச் சிற்சடபூதங்களிரண்டுக்கும் நாத்திகத்வமங்கீகரித்திருக்கின்றனன். சத்தாயுள்ள சிவத்தை யங்கீகரித்த மாயாவாதிக்கும், அசத்தாயுள்ள பூதத்தையங்கீகரித்த வுலகாயதனுக்கு மொருதாரதம்யமும் யாம்கண்டிலம். இரண்டுபேரும் நாத்திகரென்னுந் துணிவுடைமையால். சத்தாகிய சிவத்தை மாத்திரங்கொண்ட மாயாவாதிக்கு அசத்தாகிய வுலகமும், சதசத்தாகிய வான்மாவுமில்பொருள்களாய்முடிதலி னவனை முழுஆத்திகனெனல்கூடாது. அசத்தாகிய வுலகத்தைமாத்திரங்கொண்ட வுலகாயதனுக்குச் சத்தாகியசிவமும், சதசத்தாகிய வுயிருமில்பொருள்களாய்முடிதலி னவனுமப்படியே முழு ஆத்திகனாகமாட்டான். மாயாவாதிக்குள்ள வாத்திசத்வமுலகாயதனுக்கு முண்டாயினமையின் மாயாவாதியாவானினி யுலகாயதனை நாத்திகனெனக்கூறித் திரிதனலஞ்செய்யாதென்க. உலகாயதன் அசத்தாகிய பூதங்களே சிற்சடங்களாய்த் திகழுமெனவும், மாயாவாதி சத்தாகிய சிவமே சிற்சடங்களாய்த் திகழுமெனவுங்கூறலா லிருவர் கோள்களுமொரோ தன்மையவாகியழியும். "சத்திலசத்துளைசெய்வாரகம்பிர, மத்தருன்மத்தரொன்றுந்தீபற, வஞ்சகப்பித்தரொன்றுந்தீபற" என மாயாவாதியையும், "ஓதுமசத்தி லுயர்சத்துதிக்குமென், றோதுவர்நாத்திகருந்தீபற, லூகமிழந்தாரொன்றுந்தீபற" என் வுலகாயதனையுஞ்(சித்தாந்தவுந்தியில்) யாம்கண்டித்திருத்தல்காண்க. சத்துஅசத்தாகவும், அசத்துச்சத்தாகவுந் திரியமாட்டாவாகையால். நெல் கமுகாயும், கமுகுநெல்லாயு நீளாவென்னுந்தருக்கமே யதைநிறுத்தும். நாத்திகராகிய வவ்விருவருள் மாயாவாதியை ஆத்திகனென்கையிலப்படியே யுலகாயதனையும் ஆத்திகனென்றலிற் பழுதில்லையெனவும், உலகாயதனை நாத்திகனென்கையிலப்படியே மாயாவாதியையும் நாத்திகனென்றலிற்பழுதில்லையெனவுங் கற்றுணர்ந்த மேலோர்கருதாநிற்பர். இப்படி யிவர்களொழியவே, சத்து, அசத்து என்னு மிருபொருள்களையுந்தான்விவகரித்தலாலவற்றின்வேறான மூன்றாவதுசதசத்தாகியவான்மாவென்னுந்தன்னையுங்கண்டு பதார்த்தத்திரயபோதகமாகிய வேதாந்தரஹஸ்யங்களைக்கண்டுணர்ந்தவனேயன்றோ ஆத்திகனாவான்? கண்டவுலகமும், காணும் ஆன்மாவும், காட்டுஞ்சிவமுமாகிய மூன்றனுளொன்றுகெடினு மாண்டு ஆத்திகம் பூர்த்திகட்டாதென்க. சிதசிதீசுவரபதார்த்தத்திரயபோதகர்களாகியபாஞ்சராத்திரிகட்குஆத்திகத்வம்ஸித்திக்குமேயெனின், அன்னோர்சாணுந்தன்மையினவாகியதம்மோடொத்தபசுக்களுளோர்பசுவையேகாட்டும்பதிப்பொருளெனமயங்கலாலவருக்கும்பதிநிச்சயத்தன்மையில் நாத்திகமேநிலைக்கும். மேல், பதிபசுபாசபதார்த்தத்திரய போதகராகிய சைவஸித்தாந்திகளே முழுஆத்திகராதல்கண்டுதெளிக. சைவமொன்றுக்கே ஆத்திகத்வம் நிலைத்தலாலதுவே வேதவேதாந்தபாரங்கஷிலர்களால் கொள்ளத்தக்க வைதிகமார்க்கமாயினமை ஸித்தித்தது. இந்த வுண்மைநியாயங்களால் மாயாவாதமே வைதிகமார்க்கமென்று சாதிக்கப்புகுவது தவறாய்விட்டது. நாத்திகமுமவைதிகமுமாகத்துணியப்படு மம்மதத்துக்கு மாயாவாதம், போலிவேதாந்தமென்னும் பெயர்களுரிமையல்ல வென்னுந்தர்வாதமு மினிச்சிவியாதென்க. மேல்விய

வஸ்துதையா லப்பெயர்களம்மதத்திற்குரிய வேயென்னு நியாயம் போதரலாலதையின்னுங்கொஞ்சம் விளங்கவுரைப்பாம்.

மாயையை யில்பொருளாகக் கொள்ளலாலவர்மதம் மாயாவாதமாவதெப்படியெனின், அவர்ஜகஜீவபரங்களை மிச்சையெனக் கூறுந்தன்மையான் மிச்சாவாதிகளென வ்வரையுண்மைநூல்கள் கூறும். (யாமாஸாமாயா)என்பதற்குளதுஇல்லாததோஅதுமாயையெனவவர்மதப்படியே பொருளுண்டாவதாலதுவே மிச்சாவாதம், மாயாவாதமென்றின்னனவாக வழங்கப்பெறும். மிச்சாவாதம் என்பதற்கும், மாயாவாதமென்பதற்குமொரேபொருள் கண்டுதெளிக. சிவனை யுள்பொருளாக வாதிக்குஞ்சமயம் சைவவாதமெனவும், விண்டுவை யுள்பொருளாக வாதிக்குஞ் சமயம் வைணவவாதமெனவும்பெறப்படுதல்போன் மாயையையுள்பொருளாகவாதிக்குஞ்சமயமாயினன்றோ அது மாயாவாதமாகுமெனின், ஒருசொல்லுக்குப்பலபொருளுண்மையா லப்பலபொருளும் ஸந்தர்ப்பங்களின்வழி வினியோகம்பெறும். மாயையென்ப தொருபொருளையில்லாதது எனவவர்கூறுவது சொன்மாத்திரமே யன்றி யவர்க்குள்ளரோதனங்களெல்லா மம்மாயாவிலாசமேயாம். அநுபவத்திலதையுடையவராகி வார்த்தைமாத்திரத்தாலது கிடையவேகிடையாதெனக் கூறுவதாலவர் வீண்சொல்லென்னை, கௌரவம் பெறுமா? மாயையுளதென்பது சொன்மாத்திரமெனவும், அதுபொருளாகவுளதாயின்ஞானிகளநுபவத்திற்பிரபஞ்சந்தோன்றுதலென்னையெனவுஞ் சங்கித் துழலுமன்னோரறியாமையைத் தொலைப்பாம். அஞ்ஞானிகளுக்குச் சிவம் விஷயமாகாததுகொண்டு அச்சிவமுஞ் சொன்மாத்திரத்தது எனவும், அதுபொருளாக வுளதாயினஞ்ஞானிகளநுபவத்திலேன் றோன்றக்கூடாதெனவுமுண்டாகுமாசங்கைக்குச் சமாதானமவர்சொல்லட்டும் பார்ப்போம். ஞானிகளுக்கு உலகமும், அஞ்ஞானிகளுக்குச் சிவமும்புலப்படாவென்க. அஞ்ஞானிகளுக்குச் சிவம் விஷயமாகாமையா லதையில்பொருளெனலமையாததுபோன் ஞானிகளுக்கு விஷயமாகாதது கொண்டே பிரபஞ்சத்தை யில்பொருளாகத்துணிவது சர்வாஸங்கதமென்க. ஞானிகளுக்குச் சிவமொன்றே தோன்றிக்கொண்டிருக்கும். அப்படியே அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரபஞ்சமொன்றே தோன்றிக்கொண்டிருக்கும். இவ்வுண்மைகளான் மாயையென்பதொருபொருளை யாமங்கீகரித்த தில்லையென வவர்கூறுங்கூற்றுச் சிதைவுண்டதென்க. “இல்லாததேததுவேமாயையெனினில்லாத, தில்லாததேயாகுமெம்மதமே, யில்லா, வொருபொருளுண்டென்னவுரைக்குமோவேதம், வருபொருள் வேறுகமதிப்பீர்” என யாம் (சித்தாந்தசேகரத்திற்) கூறியபடியாலுங்காண்க. (வருபொருள்வேறுகமதிப்பீர) என்பதனை ஞானிகளுக்குச் சிவமொன்றே தோன்றிக்கொண்டிருக்குமென மேற்சாதித்த நியாயமேநிறுத்தும். உள்ளதையில்லதாகக் கூறுந்தன்மையால்அஸத்தியவாதிகளென்பதுதோன்ற மிச்சாவாதி,மாயாவாதியென வவரையாம் கூறுதல்பிழைபடாதெனவறிக. தம்மநூல்களிலவர்மாயாவாதமெனவேறொன்றைநிரசிக்கத்தொடங்குவதெல்லாந் தம்பாலேறிய குற்றத்தைத்தவிர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டேயாம். ஒருவன்றலைமேன் மலமிருக்கக்கண்டிரங்கியமற்றொருவனுன்றலைமேலுள்ள மலத்தைமாற்றுதி யென்றவளவில்லன்றலைமேன் மலங்கிடையாது,அவன்றலைமேன்மலமிருக்கிறதென வேறொருவனைச்சுட்டிக்காட்டியும்,உன்றலைமேற்றான் மலமிருக்கிறதெனச் சொல்லவந்தவனையே திருப்பிக்கூறியுந் தன்றலையிலுள்ள மலத்தைமாற்ற வழிதேடாதமதிகேடன் விருத்தாந்தத்திலீதடங்கலால்விவேகிகள் கழகத்து மணம்பெறுதென்க.மாயாவாதியாகிய

தனக்கு நேரிட்டிருக்கும் நாத்திகத்வத்தைப் பரிகரித்துக்கொள்ள மாட்டாமல் உலகாயதனை நாத்திகனென வவன்பழித்துத்திரியும் பண்பிற்றானே முற்றுமிழிந்தழியுமென்க. (மாயாவாதி பேயாகித், தானேயுரைக்குமந்நூலினுண்மைதன்னைச்சாற்றுவாம்) என் அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகளும், (மாயாவாதப்பேயா வுனக்குத், தேவரிலொருவனுண்டாக, மேவருநரகம் விடுத்தலோவரிதே.) என உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகளும் முறையே சிவஞானசித்தியிலும், சங்கற்ப நிராகரணத்திலுங் கூறினாராகலின வற்றினுண்மைகளை யறிந்தோர்பாற் கேட்டடங்குக. இப்படி யுண்மைவெளிப்பட்டமையால், ஸ்ரீமந் மணிவாசகமூர்த்திகள் கடிந்தருளிய மாயாவாதம் தம்மதல்லவெனத் தப்பித்துக்கொள்ள வழிபார்த்ததுந் தடுமாறிப்போயிற்றென்க.

இந்த விசாரத்தால், மாயாவாதப்பேரவரை விட்டொழியாமைவெளிப்பட்டதனாற் போலி வேதாந்தப்பேருமவரைவிட்டதில்லை யென்பதை நிரூபிப்பாம். மேலிடத்தில் வியவஸ்தைபண்ணி மாயாவாதமென்பது நாத்திகம், அவைதிகம் என்னும் பெயர்கட்குரிய சீருடைத்தெனத் தீர்மானித் திருக்கின்றோமாகையா லதுவே போலிவேதாந்தமென்பதை நிலைக்கப்பண்ணும். இவ்வளவாபாசத்தினதாகியவதை வேதாந்தமாகிய சைவதுல்யமெனவாவது, சைவாதீதமெனவாவது எந்த விவேகத்தால் நாமொப்புக்கொள்ளலாம்? வேதாந்தம் என்பது வேதமுடிவு என்று பொருள்படும். வேதத்தின்முடிவு சிவமென்றேதீர்மானம். அச்சிவம் ஸச்சிதாநந்தகநீபூதமாயுள்ளது. அதற்கு அநர்தஜடதுக்காதிகள் கூறுவது வேதாந்தமாகாது. இங்ஙனமாக, ஜநநமரணப்பட்டுழலு முயிர்வர்க்கங்களும், தநுவாதிகளாக்காரியப்பட்டழியு மாயாப்பிரபஞ்சக்களு மந்தப் பரமசிவத்தின் விபூதியெனக்கூறிப் பிரலாபிக்குஞ் சித்தாந்தத்தை நாமெப்படி வேதாந்தமென்னலாம்? தத்வமஸியாதி வேதாந்தங்களால் ஸித்திக்கு முண்மையெதைப்பயக்குமெனின், (ஆரணங்கடருதத்துவம்மஸி யெனும்பதப்பொருளறிந்திடாய், காரணம்மதுவுநீயுமென்றிருமை கண்டுவேறின்மைகருதலால்) என்னும் வசனத்தாற் கண்டுணர்க. இத்தியாதி மஹாவாக்கியங்களை வேதாந்தமென்பதிற் றட்டில்லை. இவற்றினுண்மையு முரிமையுமானபொருள்களையன்றி மதாந்தரஸ்தர் அந்யதாகூறும் ரோதனார்த்தங்களெல்லாம் எப்படிவேதாந்தகும்? அபார்த்தங்களாற் பிரலாபித்துக்கொண்டிருப்பவரெல்லாமுந் தங்களை வேதாந்திகளெனக்கூறித் திரிவதால்அவருளக்ரகண்யனாகியமாயாவாதியுமப்படியேசொப்பனங் கண்டுகொண்டிருக்கின்றனன். அவற்றினுண்மைப்பொருளைக்கவர்ந்துஅநுஸந்தானஞ்செய்யு மாற்றலுடையவனெவனோ வவனேயன்றோ வேதாந்தியென வெளிப்படக்கூடும்? அவனெவனாயிருக்கக்கூடுமெனின், வேதாந்தத்திற்கூறிய ஸச்சிதாநந்தலட்சணத்தைக் காலத்திரயத்துஞ் சிதையாமற் பாதுகாத்துக்கொள்ளத்தக்கவனாய்ச் சிவத்தியான விசிட்டமேற் கொண்டொழுகு முத்தமாதிகாரியாதல் வேண்டும். அந்தலட்சணங்குன்றாதுஉபசீவிப்பது சிவாகம ஸேவைசெய்தாலன்றி விளங்காது. அச்சிவாகமநிஷ்டை பெற்றவரோ சைவராகையால்அவரோவேதாந்திகளாதல் சாலும். வேதத்தினந்தத்தையறிந்தவரோவேதாந்திகளாவதுண்மையாக, சிவாசமங்களையறிந்தபேர் வேதாந்திகளாவதெங்ஙனமெனின், வேதத்தினந்தத்தையறியுந்தன்மையி லுண்மையறிவும், பொய்யறிவுமாகவெளிப்படலால்உண்மையறிவின்படி வேதாந்தமும், பொய்யறிவின்படிப் போலிவேதாந்தமுஞ்சித்திக்கும். ஒவ்வொருவருந் தாந்தாங்கூறும்பொருளேயுண்மையெனக்கோடலினதனையிதுதானெனனாட்டுதல் வேறு சான்றிருந்தாலன்றி

யமையாது அச்சான்றே சிவாகமமாகை
யா லதனையுணர்ந்தவரே வேதாந்திகளெ
ன்றல்பொருந்தும். வேதத்தையும், வே
தாந்தங்களாகியவுபநிடதங்களையுஞ்சொன்
ன சிவனே சிவாகமங்களையுஞ் சொன்ன
ராகையால். வேதத்தை ஸூத்திரமும், சி
வாகமத்தைப் பாடியமுமாகக் கொள்ளு
ஞ் சைவமார்க்கமே வேதாந்தமெனவுஞ்
சித்தாந்தமெனவும் பெறும். மூலத்தால்
வேதாந்தமும், பொருள்விளக்கத்தால் ஸி
த்தாந்தமுமாகிவிளங்குஞ் சைவமார்க்கத்
தோடு எப்படியோ மாயாவாதம் ஸாம்ய
ம்பெறும்? அம்மாயாவாதத்துக்குமுன் சி
வாகமம் இருளுக்குமுன் கதிரொளியாகு
மாகையால். இருளுங்கதிரொளியு மொ
ன்றாகு மெனினன்றே, மாயாவாதமுஞ்
சைவமுமொன்றாகும்? அப்போதல்லவோ
வம்மாயாவாதம் வேதாந்தமுமாகும்? அப்
படியே சித்தாந்தமுமாகும்? பின்னர் வே
தாந்தசித்தாந்தசமரசமுமதுவே யென்ன
லுமாகும்?

பதிபசுபாசங்கள் மூன்றுக்குமாத்திக
ங்கூறும் வைதிகசைவத்தின் முன்னர்ப்
பாசபசுக்களுக்கு நாத்திகங்கூறிப் பதிக்
கு மாத்திரம்ஆத்திகமங்கீகரித்து அப்பதி
யைக்காட்டிலும் பசுபாசங்கள் வேறில்
லையெனப் பதிநித்தைகூறுநிற்கு மம்மா
யாவாதம் ஸாம்யம் பெறுவதெங்ஙனம்?
கதிரொளியும், கண்ணொளியும், இருளு
மாகிய மூன்றுஞ்சதிரொளியேயென்னப்
பொருந்துமா? தனித்தனி யொவ்வொ
ன்றும் வேறுவேறு லட்சணங்களைக்கொ
ண்டுவிளங்கலால். கதிரொளிசிவமும், க
ண்ணொளி யுயிரும், இருள் மலமுமான
போது இம்மூன்றையுங்கதிரொளியேயெ
ன்று சொல்லுவதெங்ஙனம்? மூன்றும்
வேறுவேறாகி வியாபக, வியாப்தி, வியா
ப்பியங்களாக விரவிநிற்குமென்னுஞ் சை
வசித்தாந்தமும், இவைமூன்றல்ல வொரே
பொருளென்னும் மாயாவாதமு மெப்படி
யோ சமரசமாகும்? பசுபாசங்களையில்பொ
ருள்களாகமதித்துப் பதியொன்றுளதென
க்கொண்டதேயன்றி அப்பதிசருமங்குலை
யவதுவே பசுபாசங்களாய்த் திரிந்ததென்
று மாபாசத்தா லப்பதிக்கு நாத்திகத்வ
மே ஸித்திக்கச்செய்தவராயினர். அப்ப
டிப் பரிணாமத்தைப் பெறுவது பதியாகக்
கூடாமையால். அல்லது பசுவே பதியாயி
ன தென்றாலும், பாசமே பதியாயினதெ
ன்றாலுஞ் சர்வாஸங்கதமெனத் தள்ளுண்
டுபோமெனவறிக. வேதாந்தத்தின் பொ
ருளாயுள்ளது ஆகமாந்தமாகையா லவ்
வாகமாந்தமே ஸித்தாந்தமென லமையு
ம். இவ்விரண்டுமே ஸமரசமாகுமன்றி
யேனைய நான்முடிவுகளைச் சமரசமென
ல் பொருந்தாது! பொருந்தாது!! "ஓரும்
வேதாந்தமென்றுச்சியிற்பழுத்த, வா
ராவின்பவருங்கனிபிழிந்து, சாரங்கொ
ண்டசைவசித்தாந்தத், தேனமுதருந்
தினர்சிலரே" எனப்போதரும் பிரமா
ணத்தானு மதுநிலையுதல்பெறும். வேதாந்
தமுடம்பும், சித்தாந்தமுயிருமென விள
ங்கலா லவை யத்துவிதப்பட்டுநிற்கு மு
றைமைநோக்கி அதுவேயிதுவெனவும்,
இதுவேயதுவெனவுங் கூறுதல் பொருந்
தும். இன்னும், "வேதாந்தத்தெளிவா
ஞ்சைவ சித்தாந்தத்திறனிங்குத்தெரி
க்கலுற்றாம்" எனவும், "வேதாந்தசித்
தாந்தமே பிறவாவீடென்றான், ஓதாம
ல்வேதமுணர்ந்தோன்" எனவும் போ
ந்த வருள்வாக்கியங்களு மவ்வுண்மையை
க்காட்டும். இன்னவுண்மையை விளக்க
வேயன்றோ "வேதாந்தசித்தாந்தசம
ரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்க
ணமே" என நந்தாயுமானாருங்கூறினர்?
இங்ஙனந்தேராது மாயாவாதத்தையே
அவர் வேதாந்தமெனக் கொண்டாரென
வும், அதையே சித்தாந்தமாகிய சைவத்
தோடு சமரசங்கூறினாரெனவும் வீணாசை
கொண்டு உரிமைபாராட்டவரு மவர்வா
ய்மைப்பாடு வளம் பெறாதென்க.

அவர்கோள மாயாவாதம், போலி
வேதாந்தம், போலியத்துவிதம், அகம்பி

ரமவாதம், ஏகான்மவாதம், பிரச்சின்னபௌத்தவாதம், சூனியவாதம், நாத்திகவாதம் என்றற்றொடக்கத்துப் பலபெயர்களால் வழங்குவதே யுரிமையென்க. என்னை, அகம்பிரமவாதம் என்பது எமக்கு மொப்பேனும்அத்துடன் பிரமவாதமென்று மதைவழங்குவே மெனின், அதுகூடாது. பிரமவிலக்கணஞ் சிதைந்துபோக விவகரிக்கும் அவலத்தைப்பெற்று விளங்குகையால். உலகாயதனுக்கு அவன்கூறும் பூதசமட்டியே ஜகத்காரணமாகின்றமையா லவனுமன்றோ பிரமவாதியென வெளிவரக்கூடும்! அவன் பூதத்தையேபொருளெனக்கொண்டபடி யிவன் பசுவையேபொருளெனக்கொண்டமையா லிருவரும் போலிப்பிரமவாதிகளேயாயினர். இரண்டுக்கும்வேறாகப்பிரமமொன்று விலட்சணமாகவுண்டாகையால். அந்தப்பிரமம் சிவவாசகத்தால் சைவசித்தாந்தமொன்றானே பெறப்படுகையால்அதற்கே பிரம்ஹவாதம் என்னும்பெயர் சிறக்குமென்க.

இப்படிப்பட்டவுண்மைகளை யறியாது தம்ம விபரீதப்படியே தாயுமானவரையுங் கொண்டு அவர் சுத்தவேதாந்தியென்பவரும், வேதாந்தசித்தாந்தசமரசி யென்பவருமாகப் பொங்கிவழியும் பூரியருள்ளம் வெள்குற வின்னுஞ் சிலவசனங்களைக்காட்டி அவர் சைவசிரோரத்மாயுள்ளவரொன்பதை நிலைக்கப்பண்ணுவாம். "கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தினாற் கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை, கடிதகலவலியவருஞானசஞ்சீவியே"எனவும், "காரிட்டவாணவக்கருவறையிலறிவற்றகண்ணிலாக்குழவியைப்போற், கட்டுண்டிருந்தவெமைவெளியில்விட்டு" எனவும், "கருமருவுகுகையனையகாயத்தினடுவுட் களிம்புதோய் செம்பனையயான், காண்டவிருக்கநீ ஞானவனன் மூட்டியே கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப், பருவமதறிந்துநின்னருளானகுளிகைகொடு பரிசித்துவேதிசெய்து, பத்துமாற்றுத்தங்கமாக்கியே பணிகொண்ட பட்சத்தையென்சொல்லுவேன், அருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்தமாகியாமந்தமீது, மத்துவிதநிலையராயென்னையாண்டுன்னடிமை யானவர்களறிவினூடுந், திருமருவுகல்லாலடிக்கீழும் வளர்நின்ற சித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிரகிரிவிளங்கவருந் தட்சிணாமூர்த்தியேசின்மயானந்தகுருவே" எனவும்போந்திடும்வாக்கியங்களைத்தரிசித்தாலன்றி வேதாந்த சித்தாந்த சமரசவுண்மை விளங்காதென்க. இந்தவசனங்களால் பதார்த்தத்திரயபோதகமாகிய சைவரஹஸ்மே பிரதிபாதிக்கப்பட்டன. அன்றியும், வேதாந்த சித்தாந்தங்களை யாதியுமந்தமுமெனக்கூறப்பட்டது. (வேதாந்தசித்தாந்தமேபிறவாவீடென்றான்) என்னும் வாக்கியம் கண்ணுடைய வள்ளலாரருளிச்செய்ததில் வேதத்தினுடையவந்தத்திலுள்ளசித்தாந்தம்என்று பெறப்பட்ட வர்த்தத்தையே யன்றோ விந்தவசனமுங்காட்டிற்று? இன்னும், அத்துவிதநிலையினராயுள்ளபேர் சிவனுக்கடிமைகளெனவும், அவருக்குத் தாமடிமையெனவுங் கூறினதாக வெளிப்பட்டது. இதனால் வேதாந்தத்தைக்களவாடியதுபோல் அத்துவிதந்தம்மதெனக் களவாடியதுஞ் செரிக்காமற்போயிற்றென்க. அத்துவித மென்பதற்கு ஏகமென்றுபொருள்கொண்டழியு மன்னோரை யடிமைகொள்ள வேறொருபொருள் அவருக் கன்னியமாகத் தேடக்கிடையாமையி னவரை யவ்வத்துவிதமுந் தெருவில்விட்டதென்க. ஆயின், "சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துமேற் சமயங்கடந்தமோன, சமரசம்வகுத்து" எனச் சைவாதீதமான சமரசமொன்று கூறியதென்னையெனின், இதனுண்மையைச் (சங்கற்பநிராகரணத்தில்) சைவவாதிசங்கற்பமறுப்பிற் கண்டுதெளிக. இன்னும், "வேதமுடனாகம புராணவிதிகாசமுதல் வேறுமுளகலைகளெல்லா, மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே வி

ரிவாயெடுத்துரைக்கு, மோதரிய துவிதமே யத்துவிதஞானத்தை யுண்டுபண்ணுஞானமாகு, மூகமநுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ துபயவாதிகள்சம்மதம், ஆதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போதும்" என்னும் வசனத்தையுஞ் சற்றேபரியாலோசிப்பாம். இதனுள், (ஓதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை யுண்டுபண்ணுஞானமாகும்) என்றதை மாயாவாதமாகிய அத்துவிதஞானத்தைச் சைவமாகிய துவிதஞான முண்டுபண்ணுமென்று பொருள்கொண்டு மயங்குவர். மேல், (ஆகமநுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ துபயவாதிகள் சம்மதம்) என்றவிடத்தில் உபயவாதிகளென்பது துவைதியாகிய சைவனும், அத்துவைதியாகிய மாயாவாதியுமெனவன்றோ பொருள்கொள்ளவேண்டும்? அங்ஙனங்கொண்டால் பொருந்தாது. மாயாவாதி தனதுமார்க்கத்தை மேலாகக்கருதினவனாகையால் சைவத்தைத் தனது மதத்துக்குஸாதனமாகக்கொள்ளுவன். இது ஒருவாதிக்கு ஸம்மதமாயிற்று. இவன் கருத்திற்கேற்பச் சைவசித்தாந்தி தன்னைத்துவிதியாகவும், தனக்குமேலிட்ட வத்துவிதியாகிய மாயாவாதியொருவனுளனெனவும், அவன்மதத்திற் கூட்டிமுடிக்கும் ஸாதனமாத்திரத்தது தான் பற்றியுள்ள சைவமெனவுமொப்பி யிருந்தாலன்றோ மற்றொருவாதிக்கும் ஸம்மதமென்பதுபோதரும்? அப்போதன்றோ உபயவாதிகள் ஸம்மதம் என்னுஞ்சொல் பிரயோசனத்தையடையும்? சைவசித்தாந்தியின் ஸந்நிதியில் மாயாவாதிக்குப் போலியத்துவிதியென்னுமிகழ்ச்சிப் பெயருண்டாகிப் புறப்புறச்சமயியாயொதுங்குந் தன்மைநேருமாயினவன் சாய்வுகாலிந்தவிடத்திலெம்மட்டிற்பயன்படும்?

இங்ஙனநிற்க, சிவாகமங்கள் கூறுஞ் சரியைகிரியையோகஞானங்களை யடைந்தவர்யாவருஞ் சைவரேயாவர். அவருள், ஞானி மற்றையமூன்றுந் தானெய்தியுள்ள ஞானத்துக்கு ஸாதனங்களெனக்கொள்வன். யோகி தனக்குக்கீழிட்ட விரண்டுந்தானெய்தியுள்ள யோகத்துக்கு ஸாதனமெனக்கொள்வன். கிரியாவான் தனக்குக் கீழிட்டவொன்றுந் தானெய்தியுள்ளகிரியைக்கு ஸாதனமெனக் கொள்வன். சரியாவான் தனக்குக்கீழொன்று மில்லாமையால் தனக்குமேலிட்ட கிரியையை யடைவதற்குத் தான்ஸாதகனென வெண்ணுவன். கிரியாவான் றனக்கு மேலிட்டயோகத்தை யடைவதற்குத்தான்ஸாதகனெனவெண்ணுவன். யோகி தனக்குமேலிட்ட ஞானத்தை யடைவதற்குத் தான் ஸாதகனென வெண்ணுவன். இப்படியன்றோ மாயாவாதிசைவசித்தாந்தியையும், சைவசித்தாந்தி மாயாவாதியையுமொப்பவேண்டும்? மாயாவாதியைச் சைவதீக்ஷாஹீனத்தினாற் சித்தாந்தி பரிசிக்கவுஞ்செய்யானாகையால் துவிதம்=சைவம், அத்துவிதம்=மாயாவாதம் எனமனப்பால்குடிப்பது மணம்பெறுதென்க. அதனுண்மையை யோசிக்கில் துவிதம்=அபரஞானம், அத்துவிதம்=பரஞானம் என்றே வெளிப்படும். பெத்தத்திலாணவக்கலப்பாற் சிவனோடத்துவிதமுண்டாகாமையாற் றுவிதியாயும். முத்தியிலாணவநீக்கத்தாற் சிவனோடத்துவித முண்டாகின்றமையால்அத்துவிதியாயுஞ் சைவஸித்தாந்தியொருவனே விளங்குவன். அத்துவிதமென்பதற்கு ஏகமென்று பொருள்விரிந்தாலன்றோ வது மாயாவாதமாகும்? (பண்ணையுமோசையும் போலப் பழமதுவு, மெண்ணுஞ்சுவையும்போ லெங்குமா, மண்ணருள், அத்துவிதமாத லருமறைகளொன்றென்னு, தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.) என்னும் பிரமாணத்தால் அத்துவிதத்தினுண்மை வெளிப்படும். இவ்வுண்மையறிந்தேயன்றோ (பொய்கண்டார்காணப்புனிதமாமத்துவித,மெய்கண்டான்பொ

ன்னருளைமேவுநாளெந்நாளோ) எனநந்
தாயுமானார் துதித்தனர்? இந்தவுண்மையை
யேயன்றோ (ஆணவத்தோடத்துவித
மானபடிமெய்ஞ்ஞானத், தாணுவினோ
டத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ) எ
ன்னுந் திருவாக்கால் வெளியிட்டனர்? இ
ந்த விசாரத்தால் துவிதமாகிய வ்பரஞா
த்துக்கும், அத்துவிதமாகிய பரஞானத்
துக்குமுள்ள சம்பந்தம் வெளிப்பட்டமை
யாலிரண்டும் ஸாதகஸாத்யங்க ளென்ப
து சித்தித்தது. இந்தக்கருத்தை நிலைக்க
ப்பண்ணவேயன்றோ (ஆதலினெனக்கி
னிச் சரியையாதிகள்போதும்) எனமே
ல் விளங்கவுரைத்தனர்? சரியையாதிகள்
கைவந்தால் ஞானம்முடிந்தபொருளாகை
யால்பூர்வோத்தர விரோதமுண்டாகாமை
வெளிப்பட்டது. "விரும்புஞ்சரியைமு
தன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு, மரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே"
எனப்போந்த பிரமாணமுமதைநிறுத்தும்.
இன்னும் அத்துவிதமென்பது (ஒன்றாகா
மலிரண்டாகாம, லொன்றுமிரண்டுமி
ன்றாகாமல்) என்றபடியமைந்தது. கண்
ணொளிகதிரொளிகளின்கலப்பே யதுவா
கையா லிந்தவுபமானவாயிலாக வுபமேய
த்தையறிந்திடுக. இரண்டொளிகளுங்கல
ந்தகாலத்திற் காணுந்தன்மையுங் காட்டுந்
தன்மையுமங்கே யுண்டாதலா லொன்றா
காமலெனவும், அவ்விரண்டுதன்மைகளையு
ந் தனித்தனிக்காணக்கூடாமையா லிரண்
டாகாமலெனவும், அவற்றையிரண்டாக
ப் பிரிக்கப்படாமையானும், அவற்றுட்ட
னித்தனிக் குணங்களைக் காண்பதனாலு
மொன்றுமிரண்டு மின்றாகாமலெனவுங்
கொள்வதுமரபாம். இவ்வுவமையேயான்
ம பரமான்மவயிக்கத்தை நன்குவிளக்கு
ம். கண்ணொன்றைக்காணுகையிலதற் கெ
னக்காணுந் தன்மையிருந்தன்றிக்கதிரொ
ளிகாட்டாது. கண்ணில்லாதவன்மாட்டுக்
கதிரொளிபயன்செய்யாது. கதிரொளியி
ல்லாவிடத்துக் கண்ணொன்றையுங் காணா
து. இவற்றுட்பிரயோசனங்கண்ணொளிக்
கேயன்றிக் கதிரொளிக்கன்று. இப்படிக்
காணுகையிற் காணுந்தன்மை பாதியும்,
காட்டுந்தன்மைபாதியுஞ் சேர்ந்துமுழுத்த
ன்மையாலொருபொருள் விஷயமாவதா
ற் கண்ணுக்கு அரைச்சாட்சியே யுரிமை
யாயிற்று. இப்படியே யான்மபரமான்மா
க்களிடங்கொண்டதுணிபை விளக்கவே
யன்றோ (நான்கும்பிடும்போதரைக்கு
ம்பிடாதலால் நான்பூசைசெய்யன்மு
றையோ) என வுண்மையைச்சாதித்தன
ர்? கண்ணுக்குக்காணுஞ் செயலிருந்துங்
கதிரையன்றியது பிரயோசனத்தைச்செ
ய்யாமையாலன்றோ சிவனையன்றியுயிர்க்
குச் சேட்டிப்பின்றென வுபமானவாயிலா
கச் சிவாகமங்களுண்மையை நிறுத்தும்?
சேதனமாகியவுயிர்க்கே சேட்டையொழி
ந்தபோது அசேதனமாகியபிரபஞ்சத்துக்
குச் சேட்டையுண்டாமென்பது கூடாதா
கையாற் சேதனத்துக்குஅறியுஞ்சேட்டை
யும், அசேதனத்துக்கு அசையுஞ்சேட்டை
யு மச்சிவத்தினது ஞானக்கிரியைகளாலு
ண்டாமென்பதையேயன்றோ "எல்லா
முன்னடிமையே யெல்லாமுன்னுடை
மையே யெல்லாமுன்னுடைய செய
லே" என்னுந்திருவாக்கால்விளக்கினர்?
அடிமை சேதனங்களும், உடைமையசே
தனங்களுமாம். இரண்டின்சேட்டைகளை
யுஞ் சேர்த்தே "அவனன்றியோரணு
வுமசையாது" எனவுங்கூறினர். இப்ப
டியேராளமான பிரமாணங்களுண்டாயி
ருத்தலால் அத்துவிதவிலக்கணமினைத்தெ
னவெளிப்பட்டது. இப்படியுணராமல் அ
த்துவிதம்என்பது இரண்டில்லாதது என
க்கொண்டு ஏகமென்னுந்தேர்ச்சியால் எ
ல்லாஞ்சிவம், நானுஞ்சிவம்எனமயங்கிய
ழிவது வினையின்கொடுமையென்க. இப்
பெருந்தீமைகொண்டேயன்றோ கௌதம
சாபமுடையாராகிய விப்பிரருட்பலர் பிற

ந்திறந்துழலும் விண்முதலிய தெய்வப் பிணங்களையும் பதிகளெனமயங்கி யவரைப் பரமபதியாகியசிவபெருமானோடு சமானங்கூறுகின்றனர். அவ்விப்பிரருக்குக்கேடுவந்தபோதுந் தாய், தங்கை, மகவென்னும் வியவஸ்தை கெட்டதில்லையாக வந்த வியவஸ்தையேனோ தெய்வவிஷயத்தின் மாத்திரங்கெட்டொழிந்தது? அப்படியே பிராமணன், பஞ்சமனென்னும் வியவஸ்தையுண்டானபோதுசிவன், விஷ்ணுவென்னும் வியவஸ்தை யுண்டாகாததென்னை? பஞ்சமனுக்குந் தனக்கும் பேதம்பாராட்டிக்கொண்டுவிஷ்ணுவுக்குஞ் சிவனுக்கும் பேதம்பாராட்டாததென்னை? அன்னத்துக்கு மமேத்யத்துக்கும்வியவஸ்தை கண்டபோது சிவனுக்கும் விஷ்ணுவுக்குமேன் வியவஸ்தைகாணக்கூடாது? அமேத்யமன்னமாகாதபோது விஷ்ணு சிவனாவதெப்படி? இன்ன பலஹேதுக்களால் சமரசமிதுவல்ல வெனத்துணியப்பட்டது. அறிவினதுவரம்பிகந்த விவகாரங்கள் செய்வது பித்தர் செய்கையும், பாவிகள்செய்கையுமாக முடிதலின் ஸமரசமென்பது அவ்வப்பொருள்களி னிலக்கணப்படி யங்கீகரித்து ஒன்றிலும் விரோதம்பாராட்டாமை யென்பதே தீர்மானமாயிற்று.

இதுகாறுஞ்செய்துவந்தவிசாரத்தால் உலகாயதனிழிவும், மாயாவாதியிழிவும், ஏனைமதத்தவரிழிவும்பெறப்பட்டமைக்குயாதுகதியெனின், ஞானத்தைப்போதிக்குமாசாரியன் யோகத்துக்குங்கிரியைக்குஞ் சரியைக்குமிழிவுகூறுவதனுலுண்டாகியதாழ்வுயாது? அப்படிக்கூறுவது கீழுள்ளவன் மேலுக்குமுறையேவரவேண்டுமெனக்கருதியேயாகையால் யாவுமங்கீகாரமேயாம். சரியைமுதல்நான்குஞ்சேர்ந்தேசைவலட்சணம் பூர்த்திகட்டுவதா லவற்றுளொன்றுகெடினுஞ் சைவங்கெடுமென்க. "உபதேசப்பித்தோவுபமானப்பித்தோ, விபரீதமோப்பழக்கோவேறே, தபசிகீ, கண்மூடாவிண்மூடத் தேடுங்கவுசனே போ, லெண்மூடாயோகமிது" என்பது யோகிநிந்தையைக்காட்டிற்று. யோகிக்கே நிந்தையுண்டானபோது ஏனையோர்க்கு நிந்தையைவிசாரிக்க வேண்டியதில்லை. இப்படி நிந்திக்கு ஞானியின்றன்மையை நோக்கின் "சன்மார்க்கமேமுதலாத்தாத மார்க்கத்தளவுந், தன்மார்க்கமான வெங்கள்சம்பந்தன்" எனவும், "சரியாதிநான்கினுக்குஞ்சாலோகமாதி, வருமாறெமக்களித்தவள்ளல்" எனவும்போந்தபிரமாணங்கள்காட்டும். நான்குபாதத்தவருஞ் சிவனடியாரேயாதலா லொருவரையொருவர்காணநேரிடுங்காற் றம்முட்டாரதம்ய நோக்காதுவழிபடுஞ் சமரசத்தன்மையேமேலுண்மையைநிறுத்தும். சைவசித்தாந்தத்திற் பெறப்படுந் தத்தவபேதங்களிற் பூதங்களைவிசுவசிக்குமுலகாயதனும், புத்திதத்வத்தையபிமானிக்கும் புத்தனும், குணதத்வத்தைக்கொண்டாடுஞ் சமணனும், வாசுதேவப்பிரகிருதியை வாஞ்சிக்கும் பாஞ்சராத்திரியும், ஆன்மாவையநுசந்திக்குமாயாவாதியுஞ் சைவவிரோதிகளாவதெப்படி? ஓரரண்மனையிலவரவருக்குவிட்டிருக்கும் விடுதிகளிலபிமானம்வைத்துத் தனித்தனித்தத்தமாளுகைகளே முக்கியமெனக்கொண்டாடி மகிழ்வார்பால் அரண்மனைச் சொந்தக்காரனுக்கு என்விரோதமுண்டாகும்? தனதுஅரண்மனைப் பாதுகாவலுக்கே பலமுண்டாயினமையாலன்னோர்பலருந் தனக்கவிரோதிகளேயாயினர். இப்படிக்கொள்ளுஞ் சமரசப்பாடுடையசன்மார்க்கஞ் சைவமார்க்கமொன்றே யெனத்துணிந்து சமரசசிவாநுபூதியையடைந்து உலகம்பிழைத்துய்க.

வாழ்த்து.

"காலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி கலந்துநின்றநிலைவாழிகருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி [வாழி
சாலமிகுமெளியேனெவ் வழக்குப்பேசத் தயவுவைத்து வளர்த்தவருட்டன்மை
யாலடியிற்பரமகுருவாழிவாழி யகண்டிதாகாரவருளடியர்வாழி."

ஸ்ரீதாயுமானசுவாமிகள் பொன்னடிவாழ்க.